

man har vist overfor det forrige Ministerium i denne Sag, er det ret utaknemmeligt at bebrejde det, at det har optaget de Kontrakter, der laa paa Ministeriets Bord med Bemærkning om, at de fem Kommuner vare villige til at gaa ind derpaa.

Som Forholdene nu have udviklet sig, staar man jo overfor den Nødvendighed, at man kun har den ene Vej, her foreslaas, nemlig at følge den hidtil gældende Indkvarteringslovgivning, og det er den, der agtes fulgt.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom ind paa sin Yndlingsteori. Han dyrker nemlig en ny Statsretslære. Han har den Opfattelse, at Lovgivningsmagt og Bevillingsmyndighed ere to forskellige Ting, og han gør det saa stærkt gældende, at han paastaar, at naar Lovgivningsmagten har vedtaget en Lov, staar Bevillingsmyndigheden frit og behøver slet ikke at respektere Lovgivningsmagten. Nu er der jo det mærkelige Tilfælde her til Lands, at Lovgivningsmagten og Bevillingsmyndigheden ere paa samme Hænder, Lovgivningsmagten er ogsaa Bevillingsmyndigheden. Det vilde jo blive en net Redelighed her til Lands, dersom man accepterede den Statskik, at selv om Rigsdagen vedtog en Lov, kunde det, man kalder Bevillingsmyndigheden, sørge for, at denne Lov slet ikke traadte i Kraft. Det vilde blive en net Ordning af vor Samfundsudvikling, at der f. Eks., naar et Parti fik vedtaget en Lov om et eller andet Forhold, det være sig nu enten til humane Formaal eller til Anlæg af Jernbaner eller til hvilke som helst Foranstaltninger, man kan tænke sig, kunde i næste Omgang komme et nyt Folketing — ja, der behøvede ikke engang at komme et nyt, til næste Aar kunde man have fortrudt, hvad man havde gjort — og sige: Godt, Bevillingsmyndigheden nægter at godkende den Lov, som Lovgivningsmagten har faaet vedtaget i forrige Samling! Jeg undrer mig over, at det ærede Medlem docerer denne Lære. Jeg ved ikke, om Socialisterne dele den med ham, men at de Radikale kunne dele den, tror jeg slet ikke paa, thi den er saa ny, saa aparte og saa forkastelig, at det forbavser mig, at nogen tager til Orde for en saadan Opfattelse her i dette høje Ting.

For Resten takker jeg det ærede Medlem for det varme Forsvar, han i sin Iver for at redde Nyborg og Fredericia, som nu ligge ham saa varmt paa Hjerte, gav for Betydningen af at have Garnison. Jeg tror just ikke, det er absolut af Kærlighed

til de to Byer, skønt det kan det godt være, men jeg er noget tilbøjelig til at tro, at det er af politiske Grunde, han i dette Øjeblik har kastet sin Kærlighed paa disse to Byer. Thi hvis Forsvarsministeriet nu, for at føje det ærede Medlem i at beholde de nævnte Byer som Garnisonsbyer, f. Eks. fandt paa at opgive Garnisonen i Odense til Fordel for Nyborg eller Garnisonen i Aarhus til Fordel for Fredericia, er jeg vis paa, at det ærede Medlem vilde rejse sig med samme Kraft for at forsvare baade Aarhus og Odense som Garnisonsbyer. Men i sin Iver for at forsvare de to førnævnte Byer som Garnisonsbyer kom det ærede Medlem til at udvikle med meget stærke Farver og med udmærket gode Ord, hvilken Fordel det var at have Garnison, hvilken Betydning det havde for de handlende, for Grundejerne og for mange andre i Byerne. Ja, det er ogsaa det, jeg mener, og derfor forstaar jeg heller ikke, at det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) halvt om halvt stritter imod, for han ved jo lige saa godt som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, hvilken Fordel det er for en By at have Garnison, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vilde blive meget bedrøvet, dersom det Skridt, han har været med at gøre, idet han fulgte hin Deputation til Ministeriet med denne mærkelige Protest, førte til, at Næstved blev unddraget sin Garnison. Saa skulde vi se, hvordan det ærede Medlem vilde stritte imod for at bevare Garnisonen! Det ærede Medlem skal ikke blive forskrækket, jeg vil ikke hævne mig paa ham, det er ikke min Mening, det er kun en Forudsætning, jeg her gør en Bemærkning om for at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han helst maa optræde jævnt og ligetil og sige, som Sandheden er: Næstved vil inderlig gerne have Garnison og gerne have den saa stor som mulig.

Andreasen: Da det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har maattet forlade Mødet, skal jeg allerførst gøre en Bemærkning i Anledning af den Udtalelse, Ministeren fremsatte angaaende den „nye Statsret“, som Ministeren udtrykte sig. Saa vidt jeg erindrer, har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, hvad Bevillingsmyndigheden angaar, kun gjort sig til Talsmand for de selv samme Anskuelser, som Venstres Ordførere her i Tinget gennem mange Aar have doceret; den Gang Kampen stod mellem Folketinget og Landstinget, og man fra Venstres Side